

Sygn. akt X GC 1484/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kornelia Żminkowska
Protokolant:	Agata Kicińska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko Z. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz pozwanego Z. G. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 1484/05

UZASADNIENIE

W dniu 24 sierpnia 2015 roku powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą we W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu Z. G. o zapłatę kwoty 693, 11 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24 sierpnia 2015 roku oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że zawarła w dniu 28 maja 2015 roku z (...) spółką akcyjną umowę cesji wierzytelności na podstawie której wstąpiła w istniejący stosunek prawny wynikający z zawartej pomiędzy pozwanym, a cedentem umowy. W dalszej części uzasadnienia powódka wskazała, że w dniu 22 marca 2013 roku pozwany zawarł z cedentem umowę obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie której pozwany zobowiązał się do uiszczania składek w wysokości, częściach i terminach wskazanych w umowie przez cały okres trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. W związku z nieuiszczeniem przez pozwanego wymaganej raty składki ubezpieczeniowej, cedent wezwał go do zapłaty niniejszej zaległości, jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne. Na kwotę żadaną pozvem składa się kwota 543 zł tytułem zaległej raty składki ubezpieczeniowej oraz kwota 150,11 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności tej raty.

W dniu 11 września 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając roszczenie powódki.

Pismem z dnia 24 września 2015 roku pozwany wniósł skuteczny sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W sprzeciwie strona pozwana podniosła, że w dniu 29 stycznia 2008 roku zakupiła na terytorium Danii samochód osobowy marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...), natomiast pojazd ten nie został zarejestrowany na terenie Polski o czym cedent został poinformowany. Pozwany przyznał, że wykupił polisę ubezpieczeniową w (...) spółce akcyjnej. Wskazał jednak, że przedmiotowy pojazd został skradziony, o czym zostały poinformowane organy ścigania, wszelkie niezbędne informacje zostały też przekazane zakładowi ubezpieczeń. Mimo zawiadomienia zakładu ubezpieczeń o kradzieży samochodu, cedent wzywał pozwanego do zapłaty kwoty wynikającej z raty składki ubezpieczenia, która zdaniem pozwanego była bezzasadna. Pismem z dnia 25 lutego 2015 roku pozwany wystosował szczegółową odpowiedź w którym dokładnie opisał stan faktyczny oraz uargumentował fakt bezpodstawności roszczeń ubezpieczyciela.

Postanowieniem z dnia 1 października 2015 roku Referendarz Sądu w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W uzupełnionym pozwie wniesionym w dniu 31 grudnia 2015 roku powódka podtrzymała swoje dotychczasowe twierdzenia.

Swoje dotychczasowe twierdzenia podtrzymał również pozwany w uzupełnionym sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 22 lutego 2015 roku. Ponadto, pozwany wskazał, że w przypadku kradzieży ubezpieczonego pojazdu warunkiem rozwiązania umowy jest uprzednie wyrejestrowanie samochodu, jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy pojazd ten nigdy nie został zarejestrowany, na co cedent w sposób dorozumiany wyraził akceptację – objął bowiem pojazd ochroną ubezpieczeniową. Zdaniem pozwanego, w tej sytuacji, za wystarczające należy uznać prawidłowe powiadomienie zakładu ubezpieczeń o kradzieży, co miało miejsce.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółkę akcyjną V. (...) oraz Z. G. łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, której przedmiotem był pojazd marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...), polisa ubezpieczeniowa oznaczona była numerem OC/NW- (...) -K1.

Bezsporne

W dniu 5 marca 2013 roku pozwany zgłosił w Komisariacie Policji S. – P., że w dniach 28 lutego 2013 roku – 1 marca 2013 roku nieznanymi sprawcami dokonano kradzieży z włamaniem samochodu marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 27 marca 2013 roku wydane zostało postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw. Postanowienie to zostało przekazane zakładowi ubezpieczeń przez pozwanego w dniu 8 kwietnia 2013 roku.

Dowód:

- Zaświadczenie, k. 81
- Postanowienie, k. 82-83
- Zeznania pozwanego Z. G., k. 96-97

Pismem z dnia 4 lutego 2014 roku zakład ubezpieczeń wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikającej z składki ubezpieczeniowej w wysokości 543 zł. Następnie pismem z dnia 20 lutego 2014 roku zakład ubezpieczeń poinformował pozwanego o wygaśnięciu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC z dniem 11 marca 2014 roku. Wezwanie do zapłaty na kwotę 662, 71 zł z związku z nieopłaconą składką ubezpieczeniową, której termin płatności wyznaczony był na 5 kwietnia 2013 roku zakład ubezpieczeń zawarł również w piśmie z dnia 15 grudnia 2014 roku. Kolejne wezwanie do zapłaty nastąpiło pismem z dnia 6 lutego 2015 roku.

Dowód:

- Pismo z dn. 4.02.2014r., k. 84
- Pismo z dn. 11.03.2014r., k. 85
- Wezwanie do zapłaty z dn. 15.12.2014r., k. 87

W dniu 28 października 2014 roku pozwany złożył oświadczenie zgodnie z którym pojazd marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został zakupiony w Danii i nigdy nie był zarejestrowany na terytorium Polski.

Dowód:

- Oświadczenie, k. 86
- Faktura, k. 80
- Zeznanie pozwanego Z. G., k. 96
- Zawiadomienie, k. 79

W dniu 25 lutego 2015 roku pozwany wysłał do pełnomocnika zakładu ubezpieczeń pismo w którym poinformował, że pojazd będący przedmiotem umowy nie został zarejestrowany na terytorium Polski, zaś w dniach 28 lutego 2013 roku do 1 marca 2013 roku został skradziony, o czym poinformowane zostały organy ścigania oraz wszelkie niezbędne informacje zostały przekazane do wiadomości zakładu ubezpieczeń. Pozwany wskazał również, że pismo informujące o kradzieży pojazdu zostało odebrane przez zakład ubezpieczeń w dniu 8 kwietnia 2013 roku.

Dowód:

- Pismo z dn. 25.02.2015r., k. 73-76

W dniu 28 maja 2015 roku pomiędzy (...) spółka akcyjna V. (...) (zbywcą) a (...) spółką akcyjną (nabywcą) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności.

Zgodnie z zapisem § 2 ust. 1 i 2 przedmiotem umowy były wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy w stosunku do dłużników, wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych, które to wierzytelności zostały szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3 do umowy.

W świetle zapisu § 3 ust. 1 umowy zbywca przelewa na rzecz nabywcy wierzytelności pieniężne określone w § 2 ust. 2 umowy oraz szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3 do umowy, a nabywca przyjmuje te wierzytelności oraz zobowiązuje się zapłacić nabywcy cenę w kwocie 1.157 176, 77 zł. Przeniesienie wierzytelności nastąpić miało z chwilą zawarcia umowy pod warunkiem zawieszającym zapłaty przez nabywcę pełnej ceny nabycia (§ 3 ust. 2 umowy).

W dniu 28 maja 2015 roku (...) spółka akcyjna złożyła oświadczenie zgodnie z którym dochodzona niniejszym pozwem wierzytelność została nabyta na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w W. w dniu 28 maja 2015 roku między (...) spółką akcyjną a (...) spółką akcyjną V. (...).

W dniu 29 maja 2015 roku (...) spółka akcyjna przelewała na rachunek (...) spółki akcyjnej 600. 000 zł tytułem nabycia wierzytelności zgodnie z umową z dnia 28 maja 2015 roku.

Dowód:

- Oświadczenie, k. 33
- Umowa sprzedaży wierzytelności, k. 35-41

- Umowa o przekazaniu danych osobowych, k. 41v-43v
- Potwierdzenie wykonanej operacji, k.44
- Wydruk z (...) SA, k. 45-50v
- Wydruk z KRS powódki, k. 51-54

Pismem z dnia 24 sierpnia 2015 roku pozwany został poinformowany o przelewie wierzytelności wynikającej z nieuregulowanego zobowiązania z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem pojazdów potwierdzone polisą nr (...) na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W. na kwotę 708, 22 roku a także pismem z dnia 24 sierpnia 2015 roku na kwotę 693, 94 zł.

Pismami datowanymi na 24 sierpnia 2015 roku powódka wezwała również do zapłaty należności w kwocie 708, 22 zł oraz w kwocie 693, 94 zł. wynikającej z polisy nr (...).

Dowód:

- Pismo z dn. 24.08.2015 r., k. 31
- Wezwanie do zapłaty, k. 32
- Wezwanie do zapłaty, k. 77
- Pismo z dn. 24.08.2015r., k. 78

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powódka wywodziła swoją legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie z art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). Wskazać należy, że celem i skutkiem przelewu pozostaje przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta. Przelew powoduje utratę statusu wierzyciela przez cedenta i jego wyłączenie ze stosunku zobowiązującego łączącego go dotychczas z dłużnikiem. Wierzycielem staje się cesjonariusz, który nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Pozwany nie kwestionował dokonanej cesji.

Zasadności żądania pozwu powódka upatrywała w zawartej pomiędzy zakładem ubezpieczeń (pierwotnym wierzycielem), a pozwanym umowie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie to której umowy pozwany zobowiązał się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w wysokości 543 zł. Podstawę prawną powództwa stanowił zatem art. 805 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Kwestionując żądanie pozwu pozwany wskazał, że pojazd będący przedmiotem umowy, zakupiony został na terenie Danii i nie został zarejestrowany w Polsce, o czym zakład ubezpieczeń został poinformowany. W dniach 28 lutego 2013 roku do dnia 1 marca 2013 roku pojazd ten został skradziony, co potwierdza postanowienie o umorzeniu postępowania, które to zostało przez pozwanego przekazane zakładowi ubezpieczeń i odebrane w dniu 8 kwietnia 2013 roku. Pozwany podnosił, że w związku z należytym zawiadomieniem o kradzieży pojazdu oraz brakiem jego zarejestrowania na terenie Polski, umowa ubezpieczenia uległa rozwiązaniu.

Przechodząc do rozważań merytorycznych zauważyć należy, że przedmiotem sporu pomiędzy stronami nie było zawarcie pomiędzy pozwanym, a pierwotnym wierzycielem umowy ubezpieczenia. Zarzuty pozwanego odnosiły się bowiem wyłącznie do kwestii rozwiązania umowy w związku z poinformowaniem o fakcie kradzieży pojazdu.

Należy wziąć pod uwagę treść art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152), zgodnie z którym umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ulega rozwiązaniu z chwilą wyrejestrowania pojazdu mechanicznego (pkt 2), a także z chwilą udokumentowanej trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu mechanicznego w okolicznościach niepowodujących zmiany posiadacza, z uwzględnieniem art. 79 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym (pkt 5). Zgodnie natomiast w powyższym przepisie ustawy – Prawo o ruchu drogowym pojazd podlega wyrejestrowaniu przez organ właściwy ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, na wniosek jego właściciela, w przypadku kradzieży pojazdu, jeżeli jego właściciel złożył stosowne oświadczenie pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznania (ust. 1 pkt 2), a także w przypadku udokumentowanej trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu bez zmiany w zakresie prawa własności (ust. 1 pkt 5).

Analiza dokumentów zawartych w aktach sprawy daje podstawę do przyjęcia, że postanowieniem z dnia 27 marca 2013 roku dochodzenie w sprawie kradzieży w włamaniem z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa zostało umorzone, zaś sprawa została wpisana do rejestru przestępstw. Postanowienie to zostało przez pozwanego przekazane zakładowi ubezpieczeń i odebrane przez cedenta w dniu 8 kwietnia 2013 roku co potwierdza pieczęć zakładu ubezpieczeń z datą wpływu i adnotacją „wpłynęło”. Biorąc pod uwagę powyższe nie budzi wątpliwości fakt, że pozwany poinformował zakład ubezpieczeń o fakcie kradzieży samochodu, zaś powódka w toku procesu faktu tego nie kwestionowała.

Zeznania pozwanego Z. G. w połączeniu z jego oświadczeniem złożonym w dniu 28 października 2014 roku oraz numerem rejestracyjnym pojazdu (...), a także wobec braku kwestionowania tej okoliczności przez powódkę, dają podstawę do przyjęcia, że pojazd będący przedmiotem ubezpieczenia został sprowadzony w Danii i nigdy nie był zarejestrowany w Polsce.

Niewątpliwie, w świetle wyżej przywołanych przepisów umowa ubezpieczenia OC rozwiązuje się z chwilą wyrejestrowania pojazdu. Przyczyną takiego wyrejestrowania może być między innymi jego kradzież. Takie uregulowanie nie może jednak wykluczać rozwiązania umowy ubezpieczenia w przypadku gdy dokonana została kradzież pojazdu, który nie jest zarejestrowany. Celem umowy ubezpieczenia jest bowiem objęcie pojazdu, będącego w posiadaniu ubezpieczającego pojazdu, ochroną ubezpieczeniową, które to świadczenie wiąże się z obowiązkiem opłacania składek. Skoro więc, właściciel utracił posiadanie swojego pojazdu, świadczenie to nie jest dokonywane na jego rzecz. W świetle celu zawarcia umowy ubezpieczenia, brak możliwości wyrejestrowania pojazdu nie może pociągać za sobą konsekwencji w postaci niemożliwości rozwiązania umowy, w przypadku gdy dokonana została kradzież pojazdu, zaś zakład ubezpieczeń został o tej kradzieży poinformowany.

W związku z powyższym, jako że umowa ubezpieczenia uległa rozwiązaniu, pozwany nie miał obowiązku uiszczenia składki ubezpieczeniowej - powództwo jako bezzasadne należało oddalić o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treść przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Sąd oparł się również na zeznaniach pozwanego Z. G., nie ujawniły się bowiem żadne okoliczności podważające ich wiarygodność.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w punkcie II sentencji wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, określoną w art. 98 §1 k.p.c. Zgodnie z treścią przywołanego unormowania strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, że powódka przegrała spór w całości, należało zasądzić od niej na rzecz pozwanego kwotę 197 zł tytułem kosztów procesu, na którą składały się kwota 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (ustalonego w oparciu o treść art. 98 § 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U.2013.461 j.t) a także kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Zarządzenia:

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. Z apelacją lub za 21 dni.